

Nr 408

Av herr **Johansson** i Växjö m. fl., *angående beskattningen av idrottspriser.*

(Lika lydande med motion nr 329 i Första kammaren)

Under det senaste året har frågan om en beskattning av idrottspriser återigen aktualiserats. Taxeringsmyndigheternas tolkning av bestämmelserna har varierat starkt och kännetecknas av en bristande konsekvens mellan olika landsdelar.

Priser av nämnvärd ekonomisk betydelse förekommer i regel endast vid större idrottsarrangemang med deltagande av elitidrottsmän. Beskattningen av idrottspriserna har väckt indignation bland våra elitidrottsmän, inte minst då de i internationella sammanhang kan konstatera att någon motsvarande beskattning inte förekommer i andra länder.

Det råder ingen tvekan om den betydelse toppidrottsmännen har för stimulansen av idrott på bredden — motionsidrotten. Men man skall heller inte i detta sammanhang förbigå propaganda som våra toppidrottsmän gör för vårt land i internationella sammanhang. Behovet av en elit av idrottsmän är ett faktum. Möjligheten att bedriva elitidrott bör på alla sätt underlättas.

De pris som idrottsutövaren får mottaga utgör en belöning för en idrottsprestation. Bakom idrottsprestationen ligger många års intensiv träning och i samband därmed stora kostnader. För elitidrottsmannen utgör priserna i någon mån en ersättning för dessa kostnader. Endast i ett fåtal fall och inom ett fåtal idrotter erhåller tävlande priser som i sitt värde överstiger de utgifter den tävlande haft i samband med träning, tävlingar etc. I de direktiv som lämnats har priser av typen pokaler och medaljer undantagits från beskattningen. Utvecklingen på idrottsprisområdet har dock gått i den riktningen att priserna i allt större utsträckning kommit att utgöras av nyttosaker. Därvid varierar prisernas realekonomiska värde för mottagaren starkt i förhållande till tidigare erhållna priser.

Det är inte ovanligt att en toppidrottsman erhåller ett flertal priser av exakt samma slag. För dessa priser har han att erlægga skatt. Priserna kan dock inte sägas representera något större värde för honom då han inte kan avyttra dem utan att bryta mot amatörbestämmelserna.

Det är av stor betydelse att reglerna för beskattningen av idrottspriser göres generösare. Enligt vår mening bör idrottsutövaren befrias från deklarationsskyldighet i fråga om idrottspriser om dessas värde understiger ett visst fixerat belopp. För priser överstigande detta belopp bör avdrag få göras vid deklaration för de kostnader som varit förenade med idrottsträningen. Sådana kostnader måste jämföras med utgifter för inkomsternas förvärvande.

Då frågan om beskattningen av idrottspriser inte synes ingå i direktiven för 1965 års idrottsutredning bör denna fråga bli föremål för en särskild utredning i vilken bör ingå såväl skattesakkunniga som representanter för riks-idrottsförbundet.

Med stöd av ovanstående hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om att frågan om en generösare beskattning av idrottspriser måtte bli föremål för utredning.

Stockholm den 25 januari 1967

Bertil Johansson (cp)
i Växjö

Claes Elmstedt (cp)

Bengt Sjönell (cp)

Tage Sundkvist (cp)

Bertil Jonasson (cp)

John Eriksson (cp)
i Bäckmora
